

Imperialism, sectarism și revoluția din Siria

2013

Cuprins

Declarația Curentului Stângii Revoluționare în urma masacrului comis de forțele lui Assad împotriva populației civile, folosind arme chimice

6

Joseph Daher este un membru al Curentului de Stânga Revoluționar Sirian și scrie aici syriaforever.wordpress.com. El a stat de vorbă cu Mark Goudkamp de la Solidarity despre revoluția din Siria. Acest interviu a apărut pe solidarity.net

Cum ai caracteriza actul raport de forțe din Siria?

Raportul de forțe militare înclină clar de partea regimului. Acesta fost aprovizionat încontinuu cu arme de către aliații săi (Iran și Rusia), spre regim merg sume de bani imense, și în cazul Hezbollah-ului a participat direct pe teren pentru a antrena noi soldați.

De cealaltă parte, Armata de Eliberare Siriană (FSA) duce lipsă totală de orice sprijin material și financiar. Forțele reacționare islamiste, cum ar fi Jabhat al Nusra și Statul Islamic din Iraq și Levant (ISIL) sunt acum finanțate de unele țări din Golf.

Aceste țări finanțează forțele islamiste reacționare pentru a transforma revoluția din Siria într-un război sectarian. Victoria Revoluției din Siria și răspândirea ei în regiune ar reprezenta o amenințare pentru regimurile din aceste țări.

Nu trebuie să uităm și că tensiunile dintre grupările FSA și forțele islamiste ale Jabhat al Nusra și ISIL s-au intensificat în ultima vreme. Ultimii sunt acuzați că au asasinat oameni ai FSA, inclusiv pe Fadi al-Qash, șeful unui batalion FSA și pe doi dintre frații săi.

ISIL a expulzat de asemenea și forțele FSA din câteva regiuni care fuseseră eliberate de FSA și și-au declarat intenția de a stabili emirate islamice, în timp ce au refuzat să lupte pe liniile de front în Aleppo, Homs și Khan al Asal.

În ciuda avantajului clar militar al regimului și distrugerilor provocate de el, hotărârea mișcării populare siriene nu a scăzut. Demonstrațiile sunt neînchinate, la fel și alte forme de rezistență în multe regiuni din toată Siria.

Cum se face că în fața unei asemenea forțe militare puternice, poporul sirian continuă să reziste?

Imagine de la ANA, un cartier al Damascului: proteste anti-guvernamentale în urma atacurilor cu arme chimice lansate de regimul lui Assad împotriva civililor. Oamenii au strigat: „Teroristul Bashar ucide oamenii cu arme chimice în timp ce restul lumii stă și se uită”.

Nu e cale de întoarcere la ce a fost pe vremea regimului Assad și nu există nici o alternativă decât continuarea revoluției. Unul dintre principalele sloganuri în Siria, pe care le strigă protestatarii mereu, este acesta: „Mai bine murim decât să fim umiliți”.

În plus, toți din mișcarea populară siriană știu foarte bine că dacă se opresc acum vor avea de suferit o represiune teribilă din partea regimului.

Poți explica unii dintre factorii economici și sociali care stau la baza revoluției?

Caracteristicile burgheze ale regimului au început în 1970 când Hafez al-Assad a înăbușit o parte dintre politicile radicale din deceniul 1960, promovate de aripa de stânga a Partidului Baath. Aceste caracteristici s-au intensificat odată cu implementarea politicilor economice neo-liberale când [fiul său] Bashar al-Assad a preluat puterea în 2000. De aceste politici neo-liberale a profitat în special o mică oligarhie.

Rami Makhlouf, vărul lui Bashar al-Assad, simbolizează procesul de privatizare în stil mafiot pus în aplicare de către regim. Un proces de privatizare care a creat noi monopoluri în mâinile familiei lui Bashar al-Assad, în timp ce calitatea bunurilor și serviciilor s-a prăbușit. Aceste reforme economice neo-liberale au permis bogaților și puternicilor să își însușească puterea economică.

În același timp, sectorul financiar s-a dezvoltat prin apariția unor bănci private, firme de asigurări, bursa de mărfuri din Damasc și case de schimb valutar. Politicile neo-liberale au satisfăcut clasa conducătoare și pe investitorii străini, în special pe cei din țările arabe din Golf, pe spatele mării majorități a sirienilor, care au avut de suferit din cauza inflației și a costurilor de trai din ce în ce mai ridicate.

Aceste politici, accelerate de represiunea sălbatică a oricăror proteste sau mișcări populare, începând în anii 2000, au avut efecte devastatoare. Capitala a ajuns să primească de la Produsul Intern Brut până la 72 la sută în 2005, peste o treime din populație a căzut sub linia de sărăcie (adică trăiesc cu mai

puțin de 1 dolar pe zi) și aproape jumătate în jurul acestei sume (2 dolari sau mai puțin pe zi). Înainte de Revoluție, șomajul era între 20 și 25 la sută, ajungând la 55 la sută în rândurile tinerilor de sub 25 de ani (într-o țară în care oamenii sub 30 de ani reprezintă 65 la sută din totalul populației). Procentul sirienilor care trăiesc sub linia de sărăcie a crescut de la 11% în 2000 la 33% în 2010. Asta înseamnă că 7 milioane de sirieni trăiesc în jurul sau sub linia de sărăcie.

Răscoalele au izbucnit în Idlib și Deraa ... inclusiv în din suburbiile Damascului și Aleppo, [aceste zone] sunt bastioanele istorice ale Partidului Baath care nu au participat pe scară de masă la insurjecția din timpul anilor 1980. ***Asta arată implicarea victimelor neo-liberalismului în această Revoluție.***

Ce rol au jucat Comitetele Locale de Coordonare în regiunile controlate de opoziție și ce tip de sprijin au?

CLC reprezintă doar un actor în răspândita mișcare populară, și își concentrează activitatea în special asupra oferirii de informații, imagini video ale demonstrațiilor, dar și pe munca pe teren, la nivel local alături de consiliile populare locale, în timp ce oferă servicii populației locale și refugiaților interni.

Trebuie să înțelegem dintr-o perspectivă mai generală rolul crucial jucat de comitetele populare și de organizații în continuarea procesului revoluționar, ei sunt actorii esențiali care fac ca mișcarea populară să reziste. Asta nu înseamnă că diminuez rolul jucat de rezistența armată, dar chiar și ei depind de mișcarea populară pentru a continua lupta, altfel fără oamenii obișnuiți care participă la această mișcare, rezistența armată nu ar avea nici o șansă.

Care este răspunsul tău față de unii din stânga care susțin că opoziția din Siria este calul troian al imperialismului occidental și al statelor bogate din Golf?

Problema cu unii din stânga occidentală, în special cu stalinistii, e că ei mereu au analizat procesul revoluționar sirian dintr-o perspectivă geo-politică, ignorând complet dinamismul socio-economic și politic de pe teren, de pe cuprinsul Siriei. Mulți dintre ei consideră că Iran, Rusia sau Siria sunt state anti-imperialiste care luptă împotriva Statelor Unite, ceea ce e fals din toate punctele de vedere.

Alegerea noastră nu ar trebui să fie de partea Statelor Unite și a Arabiei Saudite sau de partea Iranului sau Rusiei, alegerea noastră este să fim de partea maselor revoluționare care se luptă pentru emanciparea lor.

În plus, ambele părți au încercat să impună o soluție de sus în jos care ar menține regimul, o soluție de tip Yemen (schimbarea capului regimului, în timp ce structura acestuia rămâne la locul ei). Singura diferență între pozițiile guvernelor occidentale și a monarhiilor din Golf pe de o parte și a Iranului Rusiei și Chinei pe de altă parte rămâne aceeași: care va fi soarta dictatorului Bashar al-Assad? Rusia vrea să îl păstreze pe dictator, în timp ce puterile occidentale vor un lider nou, chiar și mai receptiv față de interesele lor decât Bashar al-Assad.

Au existat relatări despre grupuri armate islamiste care au atacat alte grupuri ale opoziției. Ce impact a avut asta asupra opoziției și cum au răspuns forțele revoluționare?

Masele revoluționare ale Siriei se opun din ce în ce mai mult politicilor autoritare și reacționare ale acestor grupuri islamiste. În orașul Raqqa, care a fost eliberat de forțele regimului încă din martie 2013, multe demonstrații populare au avut loc împotriva acțiunilor autoritare ale Jabhat al Nusra și ISIS din acel oraș. Demonstrații similare au loc când masele de oameni se ridică împotriva acestui tip de comportament în Aleppo și în alte orașe.

Trebuie spus și că Jabhat al Nusra nu a ezitat să facă înțelegeri cu regimul lui Assad, de exemplu regimul le plătește grupărilor Jabhat al Nusra mai mult de 150 de milioane de dolari în lire siriene, pe lună, pentru a garanta că petrolul continuă să curgă prin principalele două magistratele din Baniyas și Latakia. Luptătorii Jabhat al Nusra s-au implicat și în alte afaceri cu regimul.

Consiliul Național Sirian, în loc să apere principiile revoluției și să facă tot ce e posibil pentru a dezvolta componentele democratice din interiorul FSA, a permis ca aceste grupări, care sunt și au fost parte a contra-revoluției încă de când au fost înființate, să se dezvolte fără a le condamna și oferindu-le de fapt acoperire și suport. Aceste grupări, exact la fel ca regimul sirian vor să dividă poporul sirian în

entități grupate pe secte religioase și pe etnii. Revoluția siriană vrea și urmărește să spargă orice zid sectarian sau etnic între oameni.

Care a fost răspunsul față de atacurile recente din partea grupărilor islamiste în zonele cu populație kurdă?

Am văzut sprijin din partea diferitelor comitete populare din Siria pentru protestele de masă ale kurzilor împotriva acțiunilor grupărilor islamiste. Secțiunile din FSA sunt acum divizate. Unii luptă cot la cot cu islamistii, iar alții s-au alăturat milițiilor kurde și au denunțat abuzurile comise de grupările islamiste.

Opoziția tradițională, de la islamisti la naționaliști și cei de stânga, este în favoarea drepturilor culturale ale kurzilor, dar nu pentru autonomie. Curentul Stângii Revoluționare din Siria a reafirmat angajamentul și sprijinul său pentru auto-determinarea populației kurde din Siria.

Sprijinul pentru auto-determinarea kurzilor nu ne oprește să dorim să vedem poporul kurd devenind un partener deplin în lupta împotriva regimului criminal al lui Assad, și în construirea unei viitoare Sirii democratice, socialiste și seculare.

Am condamnat și comportamentul islamistilor și ale altor forțe reacționare și încercările lor de a diviza poporul sirian. La fel, refuzul unora din opoziția siriană, inclusiv al Consiliului Național Sirian (SNC), de a recunoaște drepturile minorității kurde în Siria este *inacceptabil* și nu e cu nimic diferit de politicile naționaliste ale regimului Assad.

Ce distinge organizațiile de stânga și forțele care există în interiorul mișcării revoluționare siriene?

Diferitele forțe de stânga au fost implicate în procesul revoluționar sirian din momentul în care acest proces a început. Putem găsi numeroase grupuri de stânga mai mici și printre tinerii din Siria care participă la procesul revoluționar, în comitetele populare de pe teren, în organizarea demonstrațiilor și a asigurării serviciilor către populație. Stânga a fost cel mai mult implicată în munca civilă, în opoziție cu lupta armată.

De la bun început, în ciuda resurselor noastre puține, noi, Curentul Stângii Revoluționare niciodată nu ne-am distanțat de angajamentul nostru față de revoluție, am cerut democrație și socialism. Am luptat alături de oameni și de toate forțele democratice pentru victoria acestei mari revoluții populare, așa cum am luptat și pentru formarea unui partid socialist al muncitorilor.”

Declarația Curentului Stângii Revoluționare în urma masacrului comis de forțele lui Assad împotriva populației civile, folosind arme chimice

Stânga Revoluționară, Siria, Damasc:

În amurgul lui 21 august 2013 sute de civili sirieni au pierit, printre ei copii și femei, victime ale gazelor otrăvitoare și ale armelor chimice folosite împotriva lor, în East Gouta, Damasc, în urma unui atac militar feroce din partea regimului (lui Assad).

E cu neputință să enumerăm toate suferințele și sacrificiile îndurate de masele de oameni în ultimii doi ani, oameni arestați, milioane de refugiați și exilați...

Crimele și folosirea forței asupra poporului nostru continuă și sunt perpetuate de mașinăria de moarte și distrugere a regimului, care depășește fascismul prin sălbăticie. E o tragedie pe care lumea nu a mai cunoscut-o de mult timp, drama unui popor care s-a revoltat pentru libertate și eliberare de sub jugul unei dictaturi, de sub represiunea sa sălbatică și exploatarea sa sălbatică a celor oprimați în această țară, în interesul unei clici burgeze.

Revoluția noastră nu are nici un aliat sincer, cu excepția revoluțiilor populare din regiune și din lume și a militanților care se luptă împotriva regimurilor apărute de ignoranță, care promovează servitutea și exploatarea.

Această crimă face parte din acțiunile teribile ale juntei conducătoare împotriva maselor de civili neînarmați, cu desconsiderarea șocantă a oricărei conștiințe umane și vine într-un moment în care forțele contra-revoluției organizează o ofensivă împotriva revoluțiilor din regiune, ofensivă condusă de Arabia Saudită și de aliații săi, un regim care a găsit oportunitatea să comită masacre odioase. În ciuda lor, oamenii noștri rebeli și hotărâți, așa cum au arătat toate suferințele îndurate de ei, vor continua să opună rezistență tiranilor criminali, îi vor învinge și ei vor plăti pentru crimele lor.

Ne îngropăm morții și îi îngrijim pe cei răniți. Vom fi cu atât mai hotărâți și de neabătut în lupta noastră pentru dărâmarea regimului criminal și distructiv și pentru victoria revoluției poporului nostru.

Pentru construirea în Siria a libertății, dreptății, egalității sociale și justiției.

Nu Washington-ului! Nu Moscovei!

Nu Riyadh-ului! Nu Tehran-ului!

Glorie martirilor și alinare răniților, și victorie pentru revoluția populară: toată puterea și bunăstarea să fie a oamenilor.

Biblioteca Anarhistă

Imperialism, sectarism și revoluția din Siria
2013

Preluat la 16.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org